PARALYSIUM EX MORBIS CEREBRI ORTARUM DIAGNOSI.

DISSERTATIO
INAUGURALIS MEDICA

QUAM CONSENSU ET AUCTORITATE

GRATIOSI MEDICORUM ORDINIS

IN

ACADEMIA VIADRINA

AD SUMMOS

IN MEDICINA ET CHIRURGIA HONORES

RITE CAPESSENDOS

DIE VIII M. AUGUSTI A. MDCCCLVII.

H. L. Q. C.

PALAM DEFENDET

AUCTOR

MAURITIUS REINHARDT,

SILESIUS.

OPPONENTIBUS:

H. STAHR, MED. ET. CHIR. DD.

M. GERICKE, MED. ET. CHIR. CAND.

VRATISLAVIAE,

TYPIS HENRICI LINDNER.

PATRI OPTIMO

AD CINERES USQUE COLENDO

HUNC

QUALEMCUNQUE LIBELLU

SACRUM ESSE

VOLUIT

AUCT

e paralysium ex morbis cerebri ortarum diagnosi.

onis recentioris aetatis medici cum id potissimum agerent, ut lo-
n cujusque morbi certum significarent, anatomicasque praecipue
rborum sedes invenirent, signa quae dicuntur objectiva, ex iis
em praeter caetera ea, quibus de mutationibus singulorum orga-
·um anatomicis fiamus certiores, plurimum valere coepta sunt.
;na autem illa objectiva ut intelligamus, adhibemus artes physicas,
iles sunt auscultatio, percussio, palpatio; quippe quae multum
eant ad loca morborum, qui in organis pectoris et ventris existunt,
te indicanda. Eadem ratione cerebri morbos quominus perspi-
mus, profecto impedimur, quoniam cerebrum undique fere inclu-
n est tegumento osseo ejusmodi, ut naturam ejus anatomicam ar-
us quas supra dixi physicis perspicere non liceat. Paucorum
itum cerebri morborum diagnosis ita institui potest, ut in vivis
minibus reperiamus mutationes anatomicas; cujusmodi sunt de-
essiones et fissurae ossium capitis, neoplasmata, quae, ossibus
›itis perforatis, conspiciuntur. Caeterorum autem cerebri mor-
rum diagnosis aliter fieri nequit nisi ita, ut ex perturbatis hujus
gani functionibus sedem morbi et naturam intelligamus. Quod
idem et ipsum est difficillimum, cum functiones cerebri tam variae,
versae, compositae sint, ut ars physiologica nondum possit cum
mia, quae a medicis quaeruntur, enucleare, tum proprias singu-
·um cerebri partium explanare functiones. Attamen Joh. Mueller,
ichert, Magendie, Flourens, Bell, Longet tantum profecerunt in

arte anatomica cerebrique physiologia, ut jam non ex forma tium cerebri singularum sola deducamus functiones ipsarum Galen fornicem cerebri, cui vim tantummodo externam attril curvatam esse disputavit, ut partes quae infra eum sunt sustin similis fornicibus aedificiorum; (conferas, quae ipse dixit: „ sane illius fornicati corporis nullus alius est putandus quam fo cum in aedificiis; quemadmodum enim fornices ad incumbe onera sustinenda sunt quavis alia figura aptiores, ita et hoc co partem cerebri omnem incumbentem citra molestiam sustinet) ta in res anatomicas cerebrique physiologiam nondum satis inquisi est, sed multae quaestiones sunt dijudicandae, priusquam ex cur morborum cerebri signis colligi possit sedes ipsorum anatom Nunc enim ars physiologica eo posita est loco, ut saepe, postq secundum leges physiologicas morbi alicujus quo affectum est c brum symptomata intelleximus diagnosinque instituimus, in ca vere dissecto alias prorsus mutationes atque exspectavimus repe mus. Cum vero saepissime haud satis nos cognovisse intelliga functiones singularum cerebri partium neque veras esse multas p siologicae artis leges; (fieri enim nequit, ut quidquam excipiatu physicis legibus, ut a grammaticis), si cui legi physiologicae u morbus a nobis recte observatus oppugnat, in hanc est inqui dum severissime et accuratissime.

Summa autem opera data est illis cerebri morbis, qui co nentur functionibus musculorum mutatis, ut vel exoriatur paraly vi motoria musculorum plane deleta, vel paresis, vi illa tantumm imminuta. In paralysibus vero motoriis disquirendis, quae quic oriuntur ex cerebri morbis, aliquot cerebri partes praeter caete sunt respiciendae: loca, quibus filae nerveae inter sese decussan Plurimarum autem est pyramidalis decussatio, qualem quidem j Dominique Mistichelli reperit a. 1709. Secundum Longet dec satio haec nervorum fit 25 millimet. infra marginem pontis infe rem, ubi declinatio fissurae medianae anterioris significat pyra dalem illam decussationem. Neque vero omnes medullae spin filae nerveae inter sese decussantur hoc uno loco, sed etiam su pyramides hujuscemodi fit decussatio eaque in fissura mediana teriore, quae quidem appellatur decussatio pyramidalis superi Tertia decussatio est infra corpora quadrigemina inter fibras sini

extri processus cerebelli ad corpora quadrigemina. Minus certa t loca, quibus oriuntur vel decussantur nervi cerebrales, quorum e longius in cerebrum penetrant, quam quae nostris artibus perui possimus; certum tamen est eas decussari inter sese, quod dem quanquam certis argumentis anatomicis comprobari prorsus potest, tamen apparet ex multis observationibus pathologicis; ussantur autem supra filas medullae spinalis motorias. Haec em decussationis loca tantum valent, ut paralysis semper appat in parte corporis opposita, ita ut, si vis pathologica ad omnia ussationis loca valeat, e. g. sanguine in dextrum hemisphaerium iso, oris pars sinistra et totius corporis latus sinistrum paralysi ciatur. Sanguine vero effuso in basi cerebri idque in dextra s parte, paralysi afficiuntur dextra oris pars extremaeque totius poris partes sinistrae, cum jam supra decussati sint oris nervi, ie vero medullae spinalis infra decussantur. Quod idem fit altera parte pontis deleta. Sanguine autem in totam basim cerebri pontem effuso, utraque pars oris et plerumque utrumque latus rporis debilitantur; quod idem efficitur ambobus hemisphaeriis nul deletis.

Haec ipsa principia physiologica, et experimentis et observanibus clinicis satis comprobata, in dubitationem vocabant cum teres medici, tum recentiore aetate Andral et Nasse, qui in comures aegrotos illam rationem decussationis valuisse negant, ut aniadverterunt sanguine effuso in dextrum hemisphaerium dextrum tus corporis affectum paralysi. Hujusmodi vero paralyses fieri sse pernegat Romberg, quare censet in istos aegrotos non satis curate esse inquisitum. Longet tamen has ejusdem partis hemiegias explicat ita, ut, cum ipse observaverit medullas oblongatas pontes, quarum decussatio pyramidalis non esset perfecta et ana; in hac imperfecta decussatione causam putet posse inesse, cur terdum paralysis oriatur haud vulgaris.

Iam si quis in paralysi dijudicanda, quae sit morbi sedes et itura, accurate intelligere velit, diligenter inquirendum est in totum rpus, in partes potissimum paralysi affectas, in signa paralyseos ropria; unde quae intelliguntur, secundum leges physiologicas int discernenda, ne magnis imbuti erroribus aberremus semper a era diagnosi Qua re cum hac scriptiuncula, qua quidem summos

in medicina et chirurgia honores impetraturus sum, mihi ipse p
posuerim, diversorum paralysium, quae oriuntur ex morbis cere
generum instituere diagnosin, symptomata ea afferam, quibus disc
namus has paralyses ab aliis, priusquam diversa symptomat
genera exponam, ex variis exorientia rebus, quae valent ad figur
et functiones cerebri delendas paralysesque efficiendas.

A. Paralyses quae ex morbis cerebri oriuntur discernuntur a caeteris paralysibus.

Paralysibus exortis si sedes morbi anatomica significanda e
ante omnia quaerendum est, utrum cerebrum an medulla spin
morbo sit affecta, num paralysis unum tangat nervum, num exo
sit centris nervorum non mutatis.

Musculi vero aliquot, ad quos unus pertinet nervus, si pa
lysi afficiuntur, nervus sine ullo dubio in cursu peripherico affec
est morbo; causa enim paralyseos si inesset in nervorum cent
nullo modo fieri posset, ut fibrae hujus unius nervi morbo affi
rentur, aliorum prope sitorum non afficerentur. Hanc ob rem semp
optimo jure diagnosim possumus ponere in cursu peripherico ner
si aliorum nervorum prope sitorum paralyses non apparent, ita ut
paralyseos facialem tangentis origo inest in cerebro, perturben
simul functiones nn. abducentis, acustici, trigemini, quippe qui
parvula parte organi in centro positi proficiscantur. Hac ratio
facillima et certa negabimus semper organa in centro nervorum s
morbo affecta esse, si paralysis valuerit ad singulos nervos.

Difficilius etiam discernuntur paralyses ex morbo medu
lae spinalis ortae ab iis, quae ex morbo cerebri pendent, i
que ita, ut saepe omnino non possint inter se discerni, cum sy
ptomata interdum significent paralysin ex morbo cerebri profecta
in secto autem cadavere intelligatur medullam spinalem fuisse mor
affectam. Signa autem paralysium ex morbis cerebri ortarum pr
pria fere sunt haec: 1) conscientiae perturbationes. Ex quib
semper jure colligi potest, mutationes factas esse cerebri pathol
gicas, idque ita, ut nunquam ex mente non perturbata recte concl
datur, cerebrum esse integrum; neque enim raro reperiuntur sa
guinis exsudata in diversis cerebri partibus, conscientia nihil pe

ata. Hemisphaeriis nempe cerebri eorum, quae sentimus, con
ntiam accipimus, et, quae animadvertimus, eorum notiones com-
hendimus. Causa igitur paralyseos si tam longe abest ab hac
ebri parte, ut affici nequeat, paralysis profecto exoriri potest,
scientia non deleta. Neque ita quidem, ut mutatio pathologica
ebri ipsius apparuerit, conscientia semper perturbatur, si qui-
n illa mutatio non multum valet; quamobrem saepe observantur
nisphaeriorum morbi, quibus fiunt paralyses, conscientia vero
a perturbatur. Gravis igitur impressio fiat aut in partem hemi-
aerii circumscriptam necesse est, aut simul in utrumque hemi-
aerium, ut conscientia mentis perturbetur. Ut, exsudatis san-
nis alterum vel utrumque hemisphaerium delentibus, conscientia
erimitur, nec minus sanguinis extravasatis parvulis, quae cohae-
nt cum cerebri totius hyperaemia. Hyperaemia autem potissi-
m perturbari conscientiam, non suanguine effuso solo, hinc colli-
ur, quod conscientia redintegratur spatio temporis intermisso,
amquam extravasi depressio est eadem atque fuit ab initio (nisi
is arbitretur cerebrum assuefieri illi depressioni, quare functio-
s redintegrentur). Contra vero ex depressionibus ossium cranii
ae ubi factae sunt, conscientia tollitur, quae quidem redit ossis
rticula comprimente trepanatione sublata, sine dubio concludimus
am impressione in partem descriptam hemisphaeriorum cerebri
ta perturbari conscientiam.

Paralysibus vero ex morbis medullae spinalis ortis non tollitur
nscientia, ita ut, perturbata conscientia, colligere possimus morbi
dem esse in cerebro; neque tamen, illa non perturbata, nihil est,
od cerebrum morbo affectum negemus sedemque morbi alibi po-
mus. 2) Cerebrum si morbo est affectum, plerumque paralysis
ntinetur hemiplegia secundum leges decussationis, ut aut oris
rs extremaeque ejusdem lateris partes afficiuntur paralysi, si pars
ebri morbo confecta sita est ante nervorum oris et filarum mo-
iarum ad medullam spinalem pertinentium decussationem, aut
s pars cum extremitatibus alterius lateris debilitetur, si sedes
rbi est post nervorum oris decussationem. Quod quidem nun-
am fit in paralysibus ex medulla spinali profectis, quae quidem
pondeant sedi morbi, ut, quo superior sit medullae pars morbo
ecta, eo longius pateat paralysis. Paralysibus cum morbo cere-

bri cohaerentibus plerumque prius debilitantur superiores extre tates, post vero inferiores, paralysibus contra ex medulla spii ortis prius inferiores extremitates una cum mm. sphincteris affici tur. Cum morbis medullae spinalis non solet esse conjuncta he plegia, sed paraplegia, ut oris musculi non debilitentur; sed et in morbis cerebri, si sedes ipsorum est in utroque hemisphaerio in ponte, oriri potest paraplegia, eaque, ut oris musculi labor paralysi. 3. Paralysibus ex cerebri morbo exortis fere sem nervorum, qui ad sensus pertinent, functiones perturbantur eaec partes debilitantur, ad quas valent cerebrales nervi. Aegrotos er videmus saepe illa paralysi cum vel caecos factos vel surdos odoratu privatos, tum motoriam musculorum oris vim sublatam imminutam; ut, levatore palpebrae superioris paralysi effecto, ip palpebra pendet, exspiratione inflatur et extenditur gena, debilit m. buccinatore. Paralysibus contra ex medulla spinali pendentib nunquam debilitantur partes, ad quas hi nervi valent, ita ut, si l partes debilitatae sunt, certior fiat diagnosis paralysium. 4. Do porro quo caput potissimum afficitur minoris momenti est, quam saepe conjunctus sit cum cerebri morbis Cavendum igitur est, cum ex eo solo colligamus mutationes cerebri, tum doloris s sedem morbi respondere putemus.

Haec sunt symptomata principalia, quae, cum sint prop morborum cerebralium, adhiberi possunt ad paralyses ex cere morbis exortas discernendas a paralysibus, quae fiunt ex mor medullae spinalis. Nihilominus tamen, ut jam supra demonstra haud raro medendum est aegrotis ejusmodi, ut morbi nequean instituere diagnosin, cum vel symptomata non sint plane certa, commista cum indiciis paralysium ex medulla spinali ortarum pı priis. In omnia ergo symptomata inquirendum est quam dilig tissime, ut possit iis niti diagnosis secundum leges physiologic Et hac ipsa ratione cum saepe falsa sit diagnosis, quam multa anatomia et physiologia cerebri etiam nunc integra relicta s certe intelligimus.

Difficilius fere discernuntur paralyses ex morbo cerebrali p fectae a paralysibus, quae, cum mutationes in nervorum cen non appareant, saepe dicuntur „reflectirte Lähmungen.“ Qua paralyses plerumque ita existunt, ut: 1. conjunctae sint cum mor

rum organorum, renum, uteri. 2. accedant ad alios nervorum rbos, inter quos sunt hysteria, chorea, convulsiones ex dentium ocreatione exortae. 3. sequantur morbos eos, qui vel continean- sanguinis mixtione commutata, vel ipsi commutent eam, quales stant typhus, intermittens, chlorosis, anaemia. Diagnosis harum ralysium cum sit difficillima, ratio excludendi est adhibenda, ut ius paralyses ex medulla spinali profectae, tum paralyses cum rebri morbis cohaerentes excludantur. Illae paralyses quae fiunt, ntris nervorum non mutatis, a paralysi ex cerebro exorta hoc tissimum discernuntur, quod raro continentur hemiplegia, infe- ores extremitates debilitantur, raro superiores, mens non pertur- tur, nervi cerebrales sunt integri. Praeterea respiciendi sunt orbi eorum, quae supra diximus, organorum, quibus aeger vel ectus est, vel nuper affectus erat; in hos igitur inquiratur necesse t, ut mutationes centrorum nervorum sine ulla dubitatione excludi ssint.

B. Symptomata et diagnosis variarum paralysium ex morbo cerebri ortarum.

Variis pathologicis mutationibus cerebri ejusque membrana- m, aeque ac variis ossium cranii morbis paralyses nascuntur; ne- ie parvi momenti est, quantum sit in cerebro suanguinis, cum et yperaemia et anaemia cerebri indicia fiant paralyseos. Variis item causis paralyseos consentaneum est respondere varia sym- tomata. Ante omnia vero ratio habenda est cum signorum quae itecedunt paralysibus, tum quae fiunt morbo latius patente et ex- nso. His enim signis saepe solis fieri potest ut causa intelligatur iralysium; quamobrem ut diagnosis recte instituatur, et anamnesis st adhibenda, et perquirendum est, quomodo morbus decurrat; enim illa non adhibita, plerumque causas paralysium nequimus telligere. Haec omnis autem quaestio ut certo deinceps institua- r ordine disseram:

I. De paralysibus ex hyperaemia cerebri ortis.

Sanguinis in vasibus cerebri copia si vel majore ex arteriis iasi commeatu, vel sanguine venarum quominus celeritate neces-

saria decurrat im pedito, eo accrevit, ut depressio permagna in c rebrum facta paralysium symptomata efficiat, has paralyses semp videmus subito oriri idque plerumque ita, ut perturbetur sim mens. Maxime varia autem sunt indicia morbi, quae pendent sanguinis copia aucta paralysibuspue antecedunt. Primum p rumque rubro afficitur colore os, quod qui tangit calorem magn sentit; arteriae carotides et temporales palpitant magnopere, ar riarum pulsus non ita frequens, oculi conjunctiva est rubefac Grave est caput, quod aegroti solent sustinere manibus, simul se tiunt se premi in regionibus frontalibus et temporalibus et verti oritur parvulis capitis motibus, quos aegroti hac de causa fugiu Functiones singulorum sensuum organorum saepe ab initio hy raemiae apparent fieri majore quadam vi, ut aegrotus acrius cern et audiat quam alias; paullatim aegrotus sensibus fallitur, ut co spiciat cum fulgura et scintillas, tum nihil, quare se opinatur es obscuro loco, auribus continuo percipit strepitum quendam tantu ut sermonem aliorum non exaudiat. Vertigo fit vehementior, di turna, donec aegrotus subito collapsus debilitatur. Plerumq haec de quibus scripsi symptomata sese deinceps celeriter ex piunt, ut persaepe inter primum indicium et paralysin interced spatium aliquot horarum, quanquam haud raro plures per di intermissiones observantur et exacerbationes indiciorum ante pa lysin. Neque tamen semper omnia haec symptomata appare neque semper sunt certa; saepissime enim hyperaemia non afficit cutis oris, quam quidem pallidam qui tangit frigidam sentit; nih minus reperiuntur caetera hyperaemiae cerebri indicia; nec me quidem semper perturbatur, sed inderdum apparet integra. Par lysis vero ipsa solet esse hemiplegia, non paraplegia.

Paralyses autem hae, quae ex hyperaemia cerebri oriunt facillime commiscentur cum paralysibus, quae fiunt ex apoplexi Primis paralysium judiciis nullo modo apoplexia et hyperaemia cere inter se discerni possunt, cum quae indicia apoplexiae anteceda eadem sint, quae paralysium ex hyperaemia cerebri ortarum, qu niam quaeque fere apoplexia continetur antecedente hyperaem Itaque paralysi exorta, in decursu morbi symptomata perquiren sunt, quae ad utrumque morbum inter se discernendum sint idon Paralysis vero, quae ex hyperaemia cerebri orta est, apparet

mens et conscientia mox redeant et aliquanto post paralysis ipsa atur. Paralysibus contra ex sanguine in cerebrum effuso exortis lto magis conscientia perturbatur, quae aut multo post revertitur, prorsus non redit ante mortem. Paralyseos indicia sunt cerra, manifestiora, cum per magnas corporis partes pateant, neque ucis diebus post deleantur, sed diu maneant; etiam convulsiones contracturae partium paralysi affectarum solent consequi.

Jam secernenda est paralysis orta ex anaemia cerebri, quae ntinetur stenosi ostii aortici et insufficientia aortae valvularum, ae quidem paralysis et ipsa mox tollitur. Hujus morbi diagno-, nititur vitio cordis et indiciis, quae antecesserunt, anaemiae.

His praemissis paralysium ex hyperaemia cerebri ortarum inligimus hoc esse proprium, quod indicia hyperaemiae cerebralis ralysis sequatur subito una cum conscientia sublata; conscientia dintegratur, neque minus paralysis mox tollitur.

II. De paralysibus ex anaemia cerebri ortis.

Ut sanguine ex arteriis in aliquam partem cerebri influere desinte fiunt paralyses, sic oriri possunt, toto cerebro anaemia affecto, amquam sanguis ex arteriis in singulas partes cerebri effundi non ane desiit. Anaemia magna qualis ex laesis arteriis, ex placentis aeviis oritur, quamquam non solet causa esse paralyseos, tamen iri constat paralyses ex anaemia cerebri conjuncta cum cordis orbis, inter quos ante omnia referenda est stenosis ostii aortici degeneratio cordis musculorum. Cujusmodi paralysibus antedunt symptomata anaemiae cerebri propria, ita ut aegrotus grave sse sentiat caput, vertigine afficiatur, scintillas conspiciat, ingenii nctiones languidas neque acres praebeat, proclivis sit ad doriendum, os habeat pallidum et frigidum. Ad quae signa acceunt cordis morbi, quales sunt pulsus cordis vehemens, strepitus basi cordis exauditi, praeterea etiam cor ipsum latius et longius t. His indiciis exortis aliquanto temporis post paralysis proficiitur plerumque subito et fere semper conjuncta est cum mente perurbata, quae tamen paullo post revertitur, sicut paralyseos indicia eleriter extinguntur. Paralysis haec non solet afficere omnes cororis partes, sed tantummodo alteram seu utramque superiorem exremitatem. Qualis paralysis ne commutetur cum paralysibus ex

hyperaemia cerebri exortis, respicienda sunt imprimis morbi c
dis et indicia quae antecesserunt anaemiae cerebri.

III. De paralysibus quae fiunt pia matre exsudatis impleta.

Exsudatorum quae inveniuntur in pia matre duplex est gen alterum constat ex fibrino, alterum ex tuberculis; ex his diver generibus, e quibus paralyses proficisci possunt, pendent dive morbi indicia. Quare dicemus

a. De paralysibus ejus modi, ut meningitis sit simplex.

Symptomatum meningitidis simplicis sunt tres ut ita dica gradus, quorum primus est irritatio, quae continetur capitis dol ribus et vomendo, alter exsudatio, ad quam pertinent convulsion contracturae, delirium; tertius depressio, qua continentur coma paralysis. Meningitis, si ea est quam primariam dicimus, inci a vehementi capitis dolore, qui aut late patet, aut partem tantu modo afficit; conscientia non perturbata, aegroti quaeruntur doloris vehementia, ita ut gemant atque clament. Simul exo untur nausea et vomitus biliosus, vomitus tamen aegroto non tam difficilis quam ei, qui laborat ventre. Perturbatur mox co scientia, ut delirent aegroti, quale delirium haud raro exit in r biem. Paullo post haec symptomata evanescunt, depressio contra observantur symptomata, aegroti non amplius querunt de capitis dolore, exaudiunt eos, qui ipsos clara voce appella sed non mente percipiunt. Tunc paralyseos observari possu indicia, postquam antecesserunt convulsiones et contracturae; pl rumque paralysi debilitantur musculi oris, raro superiores extr mitates aut dimidia corporis pars. Paralysis si jam ante depre siones indicia exoritur, imprimis morbo afficitur pia baseos cereb aut complicantur hydrocephalus aut encephalomalacia. Ineun morbo plerumque diminuitur pulsus, ut per sexagesimam hor partem quadraginta fiant pulsationes, post vero ita augetu ut plus centum fiant pulsationes. Hic morbus completit plerumque quatuor vel octo dies, quamquam interdum aegrot

ritur horis XXIV. post prima morbi indicia; contra etiam per res hebdomadas aegrotus potest illo morbo esse affectus.

Meningitis vero, si ea est, quam nominamus secundariam, ut quatur morbos, quibus afficiuntur ossa cranii vel cerebrum, ina mutantur ita, ut symptomata horum morborum antecedant et st unacum indiciis meningitidis maneant. Diagnosis autem acu- meningitidis non semper est facilis, quippe quae interdum priim typhus esse videatur. A typho igitur discernitur meningitis , quod haec conjuncta est cum functionum cerebri perturbatarum liciis, quae subito apparent; nam qui typho aegrotant plerume post paucos dies demum delirio et coma afficiuntur; cum meigitide vero ineunte haec indicia morbi sunt conjuncta, ut fere nper eodem tempore mors morbum excipiat, quo typhus functiom cerebralium sublatarum praebet indicia. Porro typhus non n intensivum capitis dolorem efficit quam meningitis, quae cogit grotum ut, dolore commotus, exclamet et gemat. Plerumque tem non conjunctus est typhus cum vomitu, qui, si exoritur, mirem habet vim, vomitus contra cum meningitide cohaerens est hemens et constans; tamen meningitis non efficit meteorismum que dolore afficit regionem ileocoecalem. Pulsus jam est in iis, i sunt typho affecti, vehemens et frequens, ab ineunte vero mengitide tardus est pulsus, qui tamen frequentior evadit in decursu orbi. Haec omnia symptomata cum non semper perspici plane ssint, diagnosis utriusque morbi saepe difficilis est idque ita, ut terdum omnino non possit in vivo homine institui, quare, si totae bes inficiuntur typho, saepissime meningitis commiscetur cum typho.

Praeterea fieri potest, ut meningitis commutetur cum febri inrmittente perniciosa; quae ea est, ut plerumque exoriantur symomata functionis cerebri perturbatae, postquam aliquoties aegrotus bri intermittente est affectus; perniciosa autem quae dicuntur mptomata per certa intervalla temporis fiunt et incipiunt a frire, quo jactantur aegroti; deliria vero et coma tolluntur et apyxia remanet. Saepe tamen intervalla illa ancipitia apparent, neue indicia cerebralium functionum perturbatarum exstinguuntur, ijus quidem rei diagnosis difficillima est; refert plurimum peruirere, num aegrotus aliquoties affectus fuerit febri intermittente. um febri intermittente perniciosa raro conjunctae sunt paralyses.

Meningitis porro commisceri potest cum tuberculosi mil. acuta, quae quidem ipsa oritur subito, ita ut aegrotus gravi jacte febri, capite percipiat summos dolores, evomat, deliret, pulsa nem habeat acceleratam. Quo si morbus progressus est, men gitis et tuberculosis mil. ac. facillime inter se commiscentur, qua quam diagnosis utriusque morbi continetur tuberculis in pulmo bus multo ante depositis, gravi tussi caeterisque symptomatis tarrhi bronchialis; meningitis vero si longius est progressa, ita convulsiones et paralyses symptomata fiant, diagnosis meningiti est certa.

Recentiore aetate in Francogallia, post etiam in Anglia et I lia meningitide cerebro-spinali observaverunt homines epidem affici; cujus morbi indicia eadem sunt, quae meningitidis cereb lis acutae, quamquam accedunt symptomata meningitidis spina ut columna vertebralis dolore afficiatur; praeterea indicia para seos, nisi mors celeriter excipiat morbum, latius patent, quam quae sunt meningitidis cerebralis simplicis, ut non solum oris m sculi debilitentur, verum etiam existat paraplegia.

b. De paralysibus, quae continentur meningiti tuberculosa.

Tubercula solent deponi in pia matre baseos cerebri et fos rum Sylvii. Meningitis tuberculosa triplici adparet ratione, ita vel conjuncta sit cum tuberculis aliorum organorum, imprimis p monum; vel per se sit constans, tuberculis in aliis organis non positis, vel cohaereat cum scarlatina et morbillis, omnino ejusmo morbis, quae crebro anasarcam efficiant. Symptomata menin tuberc. sunt fere eadem, atque mening. simpl., cum et ipsa incit primum indicia irritationis, tum depressionis, quamquam haec ta dius nascuntur et extenduntur, ita ut plerumque morbus inclu tur duarum vel trium hebdomadum spatio. Morbus autem incip a dolore capitis satis vehementi, ut aegroti tristes fiant et moesti, a vomitu frequenti. Sensim augetur dolor, quo caput est affectu convulsiones et contracturae exoriuntur, aegrotus laborat febri m diocri ejusque pulsus non est frequens, sed naturae convenien Dum haec fiunt, aegroti solent ambulare, tamen gradus ipsorum incertus. Dolor capitis fit vehementior, aliquot musculi debilita

ut levator palpebrae superioris, iris contractilitate privatur, ..la extenditur. Paullatim etiam conscientia tollitur, ut aegroti ..ent comaque sint affecti; pulsus vero frequentior fit plerumque, ..ulto plus centum pulsationes fiant per horae sexagesimam; ..t et facies calore incitantur vehementissimo; etiam paralyseos ..cia augentur, aegrotus vero plerumque moritur paraplegia.

IV. De paralysibus ex cerebri vel tunicarum ejus haemorrhagia ortis.

Plerumque paralysibus excipiuntur symptomata hyperaemiae ..bri. Saepe multis diebus ante aegroti queruntur de capitis ..ore, de vertigine, de lucis tremore, quo oculi offenduntur, de ..pitu auribus percepto; denique aegroti subito paralysi afficiun-

Extravasationis autem sanguinis propria est paralysis defe..que conscientiae subito exorientes; aegroti et qui circumstant ..tupescunt de symptomatum vehementia. Perturbationes autem ..ni dependent ex magnitudine extravasationis et hyperaemiae ..ebri; nam si exigua fiat extravasatio, postquam deleta est hyper..nia cerebri, revertitur animus plane integer. Saepe ne totus ..dem deficit animus, sed aegroti tantummodo titubant neque pro..unt; haesitant lingua, ita loquuntur ut medias enunciationes ab..pant, statu denique sunt comae simili. Extravasatio contra si .. magna, animus plane deficit, aegroti non moventur, neque ex..ntur clara voce appellati. Paralyses vero pendent ex loco et ..gnitudine extravasati, ut modo sint paralyses verae, modo pare.. . Plerumque paralysis est hemiplegia secundum leges decussa..nis, idque ita, ut inferior extremitas non plane debilitetur, supe..r autem extremitas et dimidia oris pars plane debilitentur. Ex..tur vero ptosis alterius oculi, musculo levatore palpebrae supe..ris paralysi confecto; bucca quaque exspiratione inflatur et ex..ditur, cum debilitatus sit m. buccinator; lingua declinat ad eam ..sus partem, quae est paralysi affecta, nam integer m. genio-glos.. eam traducit. Paralysis vero si pertinet ad linguae motus, ..grotus nequit devorare frustrum in ore positum, nisi ponatur in ..lice linguae, utpote ubi pharyngem irritet, quae contracta fru..um transducit in oesophagum. Qui et ipse si debilitatus est,

aeger nequit haurire nisi potulenta, quae per ipsum ut per cana vita carentem in ventrem delabuntur. Raro totum corpus para debilitatur, neque aliter nisi ita debilitatur, ut haemorrhagia si hemisphaeriis cerebri aut in ponte; porro totum corpus para afficitur, si extravasatum in ventriculum lateralem penetrat; q quidem paralysis conjuncta est cum convulsionibus atque stert apoplectico. In basi cerebri si est extravasatum aut in ponte in superiore medullae spinalis parte, idque ita, ut pertineat tant modo ad harum partium semidiametrum in latitudinem, dimid oris ejusdem lateris, in quo est sanguinis extravasatum, corp autem dimidium lateris oppositi debilitatur; quippe quibus l decussatio jam facta sit nervorum oris, filae autem nervorum dullae spinalis multo inferius decussantur. Perturbationes ner rum sensibilium plerumque sunt minores quam qui ad motum p nent. Praeterea cum quaque apoplexia conjunctae esse solent c vulsiones, quae sunt gravissimae, si extravasatum sanguinis r ritur in medulla oblongata, ponte, corporibus quadrigeminis, he sphaerio cerebri, vel si penetravit in ventriculum lateralem. (anatomicis indiciis, quae exoriuntur ex haemorrhagia apoplect artissime cohaerent symptomata, quae paullo post proficiscun Paralysi ipsa si aegrotus non ita conficitur ut moriatur, plerum paucîs horis post animus fit satis integer; aegrotus clara v appellatus potest liberari coma, qua mox iterum afficitur; par seos autem indicia sunt clariora, ut musculi, qui antea non pl erant debilitati, paralysi afficiantur universali. Septimo vero post prima illa indicia, si partes, quibus circumdatum est san nis extravasatum, inflammantur et molliuntur, denuo nascu symptomata hyperaemiae cerebri, ut caput magno afficiatur dol aegrotus febri jactetur gravi et vehementibus convulsionibus, mus autem plane deficiat. Qua cerebri inflammatione si non p aegrotus, paullatim animus revertitur, paralysis tamen rema neque nisi longo temporis spatio intermisso tollitur, idque ita, saepe extremitates in perpetuum sint debilitatae, musculi atrop conficiantur. Animus si non redit remanetque paralysis, decub exoritur, ut aegroti infirmitate omnium partium vel novis mo conficiantur.

Paralyses vero ex haemorrhagia cerebri ortae discerni

nt a paralysibus ex hyperaemia cerebri profectis paullo post
na morbi indicia, nisi ita, ut symptomata paralyseos certae ali-
s cerebri partis laesionem indicent, ut pontis, baseos cerebri.
gnosis vero non est difficillima, ut supra demonstravimus, in
ırsu utriusque morbi; etenim apoplexia praebet symptomata
alyseos, quae clariora in dies appareant et aliquot diebus inter-
is excipiantur cerebri inflammatione, paralyseos vero ex hyper-
ia cerebri exortae indicia paucis diebus post tolluntur.

Multo autem difficilius discerni possunt inter sese apoplexia
ebri et encephalomalacia eaque potissimum, quae contineatur
ıratione arteriae cerebralis ex thrombo proluto. Obturatione
n majoris arteriae cerebralis sanguis prohibetur, quominus ex
riis in aliquam cerebri partem effluat, eadem nascuntur morbi
cia atque apoplexiae, ut aegrotus subito prolabatur animo defi-
ıs et paralysi affectus. In corde vero perquirendo si reperitur
eritas ostii aortici vel ostii atrio-ventricularis sinistri, quibus conti-
ur sanguis coagulum, jam potest cogitari, praesertim si nulla ante
ervata sunt hyperaemiae cerebralis indicia, de obturatione arteriae
ebralis. Ita tamen nunquam profecto discerni potest uterque mor-
, ut nulla relinquatur dubitatio. Ne morbi longius progressi quidem
t symptomata, quae adhiberi possint ad morbos illos inter se di-
rnendos. Obturatio enim arteriae cerebralis aeque atque apoplexia
m se praebet, ut mox oriantur indicia encephalomalaciae. Itaque
locarditis vel asperitas ostii arteriosi aut venosi ventriculi sinistri
bservantur, nihil est quod negemus arteriam cerebralem ullam
se obturari. Alius vero generis sunt ceterae encephalomalaciae
mae, quae ea paralyseos praebeant indicia, unde nobis fere sem-
licitum sit discernere has paralyses ab apoplexia.

Denique apoplexia cerebri commiscetur cum hydrocephalo
ıto, cum is sit, ut hyperaemia cerebri et serum subito in cerebri
ıtriculum exsudatum eadem efficiant symptomata, quae apoplexia.
am ob rem diagnosis niti debet aliis morbis, qui solent esse con-
ıcti cum hydrocephalo acuto, quippe qui fere nunquam solus
istat, sed exoriatur in decursu aliorum morborum, quales sunt
rbilli, scarlatina, bronchitis et pneumonia infantium, cerebri con-
iones, meningitis tuberculosa.

Quibus praemissis paralyses ex apoplexia cerebri natas vide-

mus subito proficisci, symptomatis antea non observatis irrita nis extendique per partem corporis pro sede et magnitudine travasati. Praeterea intelliximus encephalomalaciam ex arteriae c bralis obturatione, quae efficitur thrombo proluto, ortam prae symptomata eadem atque apoplexiam cerebri, caeteras vero for encephalomalaciae ab apoplexia discerni irritationis indiciis ipsa propriis. Neque tamen semper symptomata, quae dixi esse a plexiae cerebri propria, clara et perlucida apparent, sed et hy aemia cerebri modo oriente, modo desinente, et parvulis, qu impletur cerebrum, haemorrhagiis, quippe quae anteire pos magnae haemorrhagiae, haud raro ea fiunt irritationis symptom ut morbus similior appareat encephalomalaciae, quam haemorr giae cerebri.

Quod quidem recte se habere, apparet etiam ex his, q in clinico observavi medico.

M. S. sexaginta duos annos natus, quinto die mensis Ma receptus est in clinicum. Qui quidem quarto die ejusdem men postquam proximo vespero interdum convulsiones sensit, qui os detraheretur in sinistram, per noctem continuo somniavit et c stus est de capitis doloribus, horis matutinis, animo deficiens, lapsus erat, ut torperent brachium dextrum et crus dextrum, an lus oris detraheretur in sinistram, paullo post gravibus jactatus convulsionibus. Mox rediit conscientia, quamquam aegrotus lo non potuit. In clinicum recepti animus erat integer, aegrotus aud neque tamen loqui poterat; sinister m. levator palpebrae superi erat debilitatus, sinister oris angulus seorsum tractus; aegro autem si tollebat sese, caput vehementer trahebatur in sinistra ambae pupillae contrahuntur aequa ratione; dextrum brachium dextrum crus torpentia sunt et immobilia; summa uvula directa in sinistram; neque lingua protendi potest ultra dentes. Pulsatio fiunt per horae sexagesimam nonaginta duae, respirationes quad ginta. In disquirendis pectoris organis cordis diametros et in lon tudinem et in latitudinem aliquanto aucta apparet, impulsus cor auctus est, strepitus clarus auditur ubique tempore, quo cordis v triculi contrahuntur, maxime autem in ostio aortico, sonus a arteriae pulmonalis est amplificatus, caput calore affectum, arter rum carotidum pulsus exigius. Sexto mensis Martii die major

·tus praebuit animi integritatem, quam proximo die; dextrum et brachium non amplius torpebant, sed jam tota erant affecta ilysi; sinister oris angulus seorsum erat tractus, ambae pupillae ıaliter coarctatae contrahebantur irritatione lucis; urina effluebat :o aegro; sensibilitas vere nullius corporis partis erat diminuta; postmeridiem conscientia aliquanto diminuta, loqui poterat et ıciationes inter se nihil cohaerentes incerta voce pronunciabat. timo die mensis Martii subito retardatus est pulsus, ut per horae ıgesimam fierent sexaginta octo pulsationes, respirationes viginti tuor; praeterea exortus est stertor apoplecticus, sura dextra ementer contrahebatur; faeces vero et urina emittebantur invito roto, qui quidem tranquille jacebat; horis post meridianis ite- ı dextra sura contrahebatur; caput autem in dextram converte- ır, tamen in sinistram delabebatur, quoties aegrotus se tollere ebat; interdum convulsionibus jactabatur brachium sinistrum, ıscientiae vis tamen est aucta Postridie magis frequentem se ebebat pulsus, ut per hor. sexag. fierent pulsationes nonaginta e, viginti octo respirationes; integra autem est aegroti conscien- Sinister oris angulus magis depressus erat, quam dexter, sini- ı faciei pars non plane erat debilitata paralysi. Nono die ejus- n mensis aegrotus balbutiebat neque poterat intelligi, denuo crura trahebantur, pupilla autem dextra magis erat extenta, quam stra. Neque minus decimo die fiebant contracturae, caput in stram erat detractum, genae exspiratione extendebantur, dexter s angulus magis erat demissus sinistro; simul dextra faciei pars t affecta paralysi, lingua tamen, quoties protendebatur, in dex- m trahebatur, loquentis sinister oris angulus movebatur, non ta- n dexter; aegrotus pronunciabat enunciationes inter se cohae- tes. Decimo die horis post meridianis privatus est animo nocte- e ejusdem dici est mortuus.

In cadavere dissecto observata sunt haec: In sinu longitudinali t sanguis pici liquidae similis, vasa piae matris vastiora erant am solent esse; super ea in parte posteriore cerebri aliquantum ıguinis congelati repertum est; aeque atque in pia matre cere- li, in basi cerebri seri haud magna erat copia, rava autem, non lucida, condensata pia mater cum sanguine, qui erat extravasa- , congelato de cortice infra posito detrahi poterat, ita ut hic non

laederetur. Arteria communicans anterior sanguinem contine modo congelatum, lumen vasis erat paullo coarctatum, tuni degeneratae.

In sinistro hemisphaerio repertum est sanguinis extrav tum 4" longum, 2" 5"' latum, corpus striatum plane erat delet cerebri pars, qua circumdatum est, friata erat et impleta multis p vulis haemorrhagiis. Thalamus sinister opticus etiam tum depressus, ut ventriculus lateralis comprimeretur et linea medi cerebri duabus lineis longius traheretur in dextram. Ceterae ce bri partes erant convenientes legibus, pulmones integri, oesop gus tamen in regione cartilaginis cricoideae erat obturatus cicat radiata, aorta thoracica infra arcum aortae aequaliter erat exte ventriculus autem sinister cordis erat extentus ejusque tuni hypertrophicae; ostium aorticum coarctatum.

Irritationis quae anteierant indicia, quae quidem gravibus c tinentur convulsionibus idque ita, ut omnia essent irritata, consc tia vix perturbata, hemiplegia paullatim exorta, frequentes con cturae, una cum ostio aortico coarctata idonea erant, unde opt jure intelligeretur magis encephalomalacia, quam haemorrha cerebri. Nihilominus tamen illa symptomata quomodo prof sint ex haemorrhagia cerebri, sic fortasse exponi potest: Ab h morrhagiis in pia matre dextri hemisphaerii incepit morbus, i tamen non erant tantae, ut conscientiam perturbarent et paraly efficerent, sed tantummodo irritationis effecerunt symptomata, q apparerent ex convulsionibus sinistrae partis faciei. Per noc augebatur hyperaemia cerebri, ut mane vasa discinderentur et h morrhagiae fierent in sinistro hemisphaerio; hyperaemia desine rediit animus per certa temporis intervalla, qui tollebatur hype mia et haemorrhagia denuo exortis. Similiter explicandae s convulsiones et contracturae, quae fiunt per certa temporis spa

Quae symptomata haemorrhagia cerebri efficit, eadem oriun etiam ex neoplasmatis, quae fiunt in cerebro. Neoplasma enin molle est et multa continet vasa, ut, postquam multum sangu infusum est, aliquanto extendatur et augeatur, fieri potest, ut, hyperaemia exorta est, neoplasma ita amplificetur, ut, quae circ illud sitae sunt cerebri partes disrumpantur. Quod cum celer fiat, eadem apparent symptomata, quae sunt apoplexiae cere

›ti quidem prolabuntur sublata conscientia et paralysi sunt :ti. Fieri autem nequit, ut hae paralyses ex neoplasmatis pro- ıe discernantur ab apoplexia cerebri. Diagnosis tamen institui st ita, ut jam dudum symptomata neoplasmatis cerebralis sint ervata.

V. De paralysibus ex encephalomalacia exortis.

Encephalomalacia cum non sit processus pathologicus per se stans, quippe quae variis de morbis exoriri possit, equidem sione encephalomalaciarum, quae nititur colore partium cere- ium morbo affectarum, neglecta ita symptomata hujus morbi onam, ut secundum varias causas instituam divisionem encepha- alaciarum, qua ratione facillime possunt exponi symptomata ısque generis propria. Encephalomalacia autem oritur ex nutri- e alicujus partis cerebri sublata, i. e., si arteria cerebralis est ırata; ex inflammatione singularum cerebri partium, ex sero in triculos cerebri et in partes, quibus circumdati sunt, exsudato. irco disseram:

., De encephalomalacia, quae exoritur ex nutritione partium cerebri sublata.

Nutritio vero partis alicujus cerebri perturbari potest vel subita eriae cerebralis obturatione, quae efficitur thrombo proluto, vel uratione arteriae paullatim exoriente ex morbo tunicarum per constanti, quem nominamus atherosin. Iam in quaestione de plexia instituta, exposuimus cum arteriae cerebralis obturatio- n ex thrombo proluto ortam eadem habere symptomata atque morrhagiam cerebralem vel tunicarum cerebri, tum ex aneury- te carotidis, arcns aorta, vel asperis partibus ostii aortici et val- ae mitralis nunquam certo concludi posse, perturbatarum functio- n cerebralium symptomata contineri arteriae cerebralis obtu- ione. Tamen obturationem arteriae ex thrombo proluto proluto fectam esse putaverunt apparere ex eo, quod paullo post obtu- ionem aegroti status esset melior. Quae eadem symptomata n soleant oriri etiam post haemorrhagiam cerebri, nunquam ımsi locus sit notus, quo thrombus natus sit atque symptomata ralyseos paullo post primum morbi impetum tollantur redeatque

animus, arteriae tamen cerebralis obturationem discernere nequi ab haemorrhagia cerebri. Quod quidem magis apparebit ex quae in clinico medico observavi:

J. K. viginti quinque annos nata, bene nutrita, quae qui semper usa erat bona valetudine, die undecimo mensis Junii u ex lecto postquam exsurrexit, subito gravi affecta est vertig ut deficiens animo collaberetur, aliquoties vomeret, et homines, circumsteterunt, dextrum corporis latus plane debilitatum reperi paralysi. Paullo post transportata est in clinicum. Plane defici animus, jacebat autem intranquille continuoque movebat brach sinistrum et crus sinistrum, redimicula mitrae utens dentibus so bat et nectebat optime, dextra faciei pars, dextrum brachiu crus dextrum erant plane debilitata paralysi, pulsus tardus et guus, cordis impulsus vehementior, in cordis apice audiebatur cl flatus. Sub vesperum mortua est. In cadavere tredecim h post mortem dissecto observata sunt haec: Dura mater erat inte sinus longitudinalis carebat sanguine, in basi cerebri non serum, pia mater in sinistra cerebri parte aliquanto majorem ha bat ruborem, quam in dextra, carotis sinistra inde a basi cranii que ad locum, quo ex illa exoritur arteria fossae Sylv., obtu erat adhaerente ipsi sanguine congelato, cujus color compos erat ex nigro et rubro, anterior sinistri haemisphaerii pars corpore striato et thalamo optico intumuerat, sinister ventric lateralis erat compressus. Cerebri partes, quibus hic locus circ datus est, rubro erant colore et valde erant mollitae. Ceterae c bri partes erant pallidae, nusquam repertus est sanguis extrava tus. Cor et pulmones integri, neque locus inventus est, ubi exo esset thrombus, quem invenimus.

Lumen vero arteriae cerebralis si vasorum tunicarum athe paullatim coarctatur, ut nutritio perturbetur alicujus cerebri pa haec pars paullatim mollitur, quare, ut anatomicus morbi decu paullatim fit, ita symptomata cerebri mollitionis paullatim orie videmus. Tunica intima arteriae morbo affectae cum aspera neque plana sit, in his partibus fieri potest, ut sanguis congele quo vas magis minusve obturatur, ut cum symptomatis enceph malaciae etiam haemorrhagiae cerebri conjuncta videamus. Ne tamen saepe haec obturatio tam plana et perfecta est, quam q

tur ex thrombis prolutis, quamobrem plerumque apoplexiae ia ex stinguuntur mox, ut sola encephalomalaciae relinquantur ptomata. Chronicae vero encephalomalaciae symptomata paul- nascuntur, idque ita, ut primum aegroti sentiant vim membra- m quorundam imminui, pedes sint graves, et titubent saepe, ibus res comprehendi non possint priore cum firmitate. Balbu- incipiunt aegri, memoriae vis imminuitur, ut nequeant enuncia- em ab initio ad finem perducere, nisi diutius meditati. Contra- ae membrorum fiunt, prius aliquot musculi, tum vero membra ot tota debilitantur, neque minus fiunt convulsiones. Quae omnia ptomata oriuntur per certa temporis intervalla, et exstincta in exi- n temporis spatium majore vi restituuntur; per continuas autem cerbationes et intermissiones omnia membra afficiuntur paralysi, e cohaereant cum sede mollitionis. Conscientia, nisi morbus nit in symptomata apoplexiae, raro subito tollitur, sed paullatim noriae vis imminuitur et functiones animi debilitantur. Hac vero ephalomalacia solent senes tantum affici, saepe in apoplexiae ptomata desinit, vasis discissis, raro in encephalitidis acutae ptomata, ita ut in parte mollita encephalitis oriatur.

. De paralysibus ex encephalitide exortis.

Inflammatio partis alicujus cerebri conjuncta est et ipsa cum alyseos symptomatis. Quae quidem symptomata sunt diversa, ut subito aut paullatim nascuntur. Quare quaestio fit:

De encephalitide acuta. Quae raro est primaria eaque ut singulae cerebri partes afficiantur. Ante omnia exoriuntur ptomata hyperaemiae cerebralis, caput dolore affectum, vertigo; ri sunt intranquilli, facillime irritantur, balbutiunt, solent sentire micationem; plerumque sequuntur convulsiones et contractu- . Conscientia perturbatur, etiam hemiplegia exoritur, quae re- ndeat sedi cerebralis inflammationis. Morbus solet decurrere paucos dies. Tamen ab apoplexia differt indiciis, quae ante- lunt, irritationis, quippe quae fere nunquam sint conjuncta cum oplexia. Homines debilitati et infirmi plerumque afficiuntur ne- e minus ii, qui affecti sunt syphiliti secundaria, vel ii, quorum tritio fuit manca; apoplexia contra affici solent homines validi et ni. Encephalitis acuta, quae exoritur post haemorrhagiam cere-

bralem circum sanguinem extravasatum, jam explicata est in q
stione de apoplexia cerebri instituta; neque vero facile cum
morbis commutari potest, cum diagnosis apoplexiae nitatur s
ptomatis potissimum, a quibus morbus initium cepit.

De encephalitide chronica. Quae raro et ipsa est
maria et eadem praebet symptomata, quae acuta, ita tame
multo tardius et paullatim exoriantur per certas intermission
exacerbationes. Persaepe tamen fit encephalitis chronica cir
extravasata apoplectica. Exorta ex haemorrhagia cerebri para
quae, longo aut brevi tempore intermisso, plane sublata est, s
ptomata fiunt cerebralis inflammationis, caput dolore affectum,
tigo, convulsiones, memoriae vis debilitata, formicatio singulo
membranorum, partium corporis quarundum paralysis. Quae
dem symptomata tarde tolluntur, ut multo post, saepe anni s
interjecto, perfecta sit paralysis. Exoriri potest encephalitis c
nica etiam circum partem cerebri mollitam, quae quidem mo
profecta est ex cerebralis arteriae obturatione thrombo proluto
fecta. Utramque mollitionis cerebralis formam discerni non p
apparet ex eo, quod apoplexiam disjungere nequimus ab ob
tione cerebralis arteriae ex thrombo proluto nata. Ne anato
quidem disquisitione saepe nequit uterque morbus recte disce
conferamus igitur quae ipse observavi in clinico medico:

C. G. triginta octo annos nata, coqua, in clinicum decimo
timo die Maji recepta, anno ante paralysi sinistri lateralis era
fecta, ut saepe idem latus jactaretur convulsionibus; paucis
mensibus post cum rediisset facultas partes corporis morbo aff
movendi, animus tamen esset debilis, iterum aegrotae sinistrum
tus plene debilitatum est paralysi, duodecimo die Maji, idque
ut conscientiae vis perturbaretur, sinistra capitis pars magno do
afficeretur, latus debilitatum paralysi jactaretur convulsionibus
vibusque doloribus. Jam sub finem ejusdem mensis symptom
paralyseos ita erant deleta, ut aegrota relinqueret nosocom
Rediit tamen mense Junio exeunte affecta bronchiti acuta. Su
facta est infirma, et exortus est magnus collapsus, ut paucis
bus post moreretur, novis symptomatis paralyseos non observ

In corpore dissecto observata sunt haec. Exigua copia
guinis congelati in sinu longitudinali; pia mater abundans sang

dio labulo dextri hemisphaeria cerebri pia colore erat
, haec autem tota pars appareb. ... ssa. Incisione reperta
ars mollita, quae media composita erat ex fulvis et ipsis com-
is particulis circumdata, quasi zona, massa alba mollita; hoc
cerebrum quasi corrosum erat. Quae pars mollita pertinebat
re cerebri, diametrum praebebat 1 ½″. Ventriculus vero ce-
lis ceteraeque cerebri partes erant integrae. Arteria fossae
i dextra rigidissima erat a loco, ubi exoritur ex caratide usque
m cerebri mollitam, tunica ejus intima albo colore turbata.
riae partium cerebri mollitarum impletae erant sanguine conge-
simillimo thrombis discerptis Etiam in sinistro cordis ventri-
copia erat permagna sanguinis gelati; sinistrum autem ostium
icum ita erat coarctatum, ut vix posset penetrare anterior pars
i minimi. Neque vero dijudicari potuit, utrum partis cerebri
itio exorta esset ex haemorrhagia cerebri an obturata arteria,
nutrit hanc cerebri partem. Apoplexia quidem aegrotam fuisse
tam colligi potuit ex genere mollitionis; nam fulvus et densus
nucleus simillimus fuit cicatrici apoplecticae, quanquam san-
congelatus arteriarum, quae percurrunt partes mollitas, vide-
r esse thrombus discissus; quae mollitio referri poterat ad ar-
am aliquam obturatam, ut fulvus nucleus nihil aliud esset, quam
s cerebri anno ante mollita, quae erat sanata.

De cerebri mollitione quae continetur serosis exsu-
datis, quae fiunt in ventriculum et massam cerebri.

Paralyseos symptomata, quae sunt conjuncta cum ea quae alba
itur mollitione serosis exsudatis, quae fiunt in ventriculum et
cum arachnoideae et imbibitione partium posteriorum prope si-
m effecta, solent esse simillima apoplexiae, cum serosa ex-
ata plerumque fiant celerrime plurima; neque tamen nisi secun-
ius esse solet hydrocephalus acutus isque ita, ut adjungatur
ningitidi, potissimum meningitidi tuberculosae, omnibus morbis,
e anasarca fieri potest, quales sunt scarlatina, morbilli; porro
tusioni cerebri, pneumoniae; primarius ille raro observatus est,
recentiore aetate prorsus dubitetur, eum esse primarium posse.
bita autem paralysis si apparuerit conjuncta cum apoplexiae
nptomatis in decursu morborum, quibuscum observavimus con-

junctum esse solere hydrocephalum acutum. haud falso judic mus subitam paralysin contineri hydrocephalo acuto. non au haemorrhagiis cerebri: praesertim cum hydrocephalus exoriri leat in infantibus, quippe quos haemorrhagia apoplectica r affici constet exceptis iis, qui sunt neonati. Paralysis autem bita aut sequitur symptomata meningitis, i. e. dolorem ca magnum, nauseam, vomitus, obstipationes vehementes, delir convulsiones, aut accedit ad eos, quos supra diximus mor scarlatinam, morbillos; exanthema fit pallidum, anasarca ritur, urina continet albuminum, aegroti febri jactantur gra delirant, subito hemiplegia exoritur, vel paraplegia pro magnitu exsudati serosi.

Paralyses ex encephalomalacia profectas intelleximus con ctas esse cum symptomatis diversissimis. encephalomalacia e quae exorta est ex cerebrali arteria thrombo proluto obturata, cit paralysin eisdem cum symptomatis conjunctam, atque apople ita ut diagnosis utriusque morbi profecto sit difficillima, neque quam ad finem certum perduci queat. Propria vero sunt aliq symptomata encephalomalaciae et chronicae ex atherosi arte cerebri exortae, et ejus, quae continetur mollitione circum apo ctica extravasata vetera, vel neoplasmata cerebri oriente. E phalomalacia vero quae sequitur encephalitidem acutam et chr cam, raro apparet primaria. Alba encephalomalacia, quae conti tur hydrocephalo acuto, plerumque quidem ut apoplecticae pa lyses, fit subita, tamen intelligitur hydrocephalus acutus ex mor quibus aegrotus paullo ante erat affectus.

VI. De paralysibus quae nascuntur ex cerebri hypertrophia.

Hypertrophia cerebri, quae discernenda est diligenter ab peraemia et infiltratione serosa cerebri, raro apparet, neque pot in vivo discerni ab hydrocephalo. Hypertrophia cerebri aut oritur plerumque in foetu; quo morbo fit, ut ossa cranii discind tur, cranium appareat majus et extensum. Quod idem efficit hyd cephalus congenitus; symptomata sunt eadem atque hydroceph Totum cranium amplificatur, fonticuli et suturae non concludunt

temporalia et os occip. propelluntur, aeque atque os frontis; oculorum coangustantur, oculi ipsi propelluntur: quare caput rave, ut infantes proni saepe concidant. Sensuum autem orga un debilitatur primus visus, ut pupillae sint amplificatae, in-es plerique limis sint oculis, functiones animi debilitentur. ex-tur idiotismus. Paralyseos symptomata non solent conjuncta cum hypertrophia cerebri aut hydrocephalo chronico acquisito, to clarius apparent symptomata impressionis cerebri, cum te-nta cranii non amplius sint mobilia. Morbus nonnullos annos currit, incipit doloribus capite perceptis, qui fiunt per intervalla onjuncti sunt cum convulsionibus. Functiones animi vehemen-debilitantur, plerumque oritur idiotismus, neque raro aegroti alysi afficiuntur, pereunt paullatim confectione.

VII De paralysibus ex atrophia cerebri ortis.

Atrophia cerebri est: 1. generalis, ut in quoque sene magis usve exoriatur. quamquam non pervenit eo, ut gravia sympto-ta nedum paralyses efficiat, quae quidem aliis nituntur rebus hologicis. Generalis vero atrophia in haemisphaeriis potissimum stit, idque ita, ut proficiscatur ex magnis cujusque generis labo-us, ab usu spirituosorum, immediocri venere. Haec autem atro-a intelligitur ex gravibus capitis doloribus, animi laxatione et rtia, dormiendi cupiditate, memoria debilitata, ex motoria mu-lorum vi desinente. ex gradu aegroti incerto. Atrophia con-cta est cum cerebri hyperaemiis, quae se per certa intervalla nporis excipiunt, talis hyperaemia dicitur hyperaemia ex vacuo, de oriuntur cum exsudata serosa in saccum arachnoideae, in ven-ulos, tum apoplexiae, quare diversa observantur symptomata. neralis atrophia non solet esse conjuncta cum paralysibus, nisi orte accedat haemorrhagia cerebri, quia paullatim existit atro-ia, neque longe patet. Diagnosin enim morbi cerebralis si certe umus instituere, plurimum refert, utrum per plures annos exor-sit an subito; quorum si prius accidit, fieri potest, ut magna ebri deleatur pars, functionibus animi non admodum perturbatis. Velpeau in acad. franc. de médecine, se observasse scripsit em, in quo quam vis functiones et animi et corporis fuissent sal-

vae, tamen sinister et dexter cerebri lobuli deleti fuissent carcir matis. Similia plura inveniuntur in libris. Unde verisimile est, mo bum cerebri chronicum, tarde exortum, partes cerebri quas dam assue facere, ut ceterae cerebri partes possint suscipere function deletarum. Aliter enim vix illud explicari potest. 2) Atroph partialis excipere solet alios cerebri morbos: ut exoriatur p sanguinis extravasata apoplectica, post encephalomalaciam encephalitidem. Priora autem sunt symptomata ejus morbi, q nititur atrophia cerebri partialis, quam atrophiae. Simillima aut sunt haec symptomata generali atrophiae. Nam ex partiali at phia quoque exoriuntur hyperaemiae ex vacuo, quibuscum conjun sunt dolores capite percepti, vertigo, fallaciae sensuum; acced tamen solent symptomata alia, quae nituntur parte cerebri del imprimis symptomata paralyseos et quae iis fere semper ante dunt, convulsiones et contracturae. Paralyses quae pendent sede atrophiae, sunt aut hemiplegiae aut paraplegiae, aut per nent tantummodo ad os vel ad singulas extremitates. Partes pa lysi affectae praebent plerumque celeriter atrophiam; postre vero, procedente longius atrophia cerebri, quia turbatur nutri generalis fit marasmus, ut aegroti paullatim pereant, plerum conscientia quoque perturbata; saepe observatur monomanie grandeur.

VIII. De paralysibus quae continentur syphili.

Triplex est ratio, qua syphilis anatomicas efficit cerebri mu tiones, quibus continentur paralyses. Primum fieri potest, ut syp ossa, ex quibus constat basis cerebri, densentur, et simul coarct tur foramina, per quae nervi faciei intrant sic possunt oriri para ses in regionibus diversorum nervorum, et, si basis cranii est se morbi, etiam hemiplegiae et paraplegiae. Secundum enost tecti cranii ex syphili exorta, compressione partium cerebri in illud sitarum, haud raro efficit paralyses, imprimis hemiplegi Tertium syphili saepe deponuntur exsudata in duram matrem e piam matrem, quae quidem membranae densantur et ita sym mata efficiant compressi cerebri; unde solet sequi encephalom cia. Symptomata autem, quae excipit paralyses, sunt irritatio et depressionis: caput dolore effectum, vomitus, convulsiones, c

urae, singula membra debilitata, partium corporis singularum ecta paralysis. Diagnosis vero primaria potissimum quae anssit syphili nititur iisque morbis, qui nascuntur ex syphili in diis partibus corporis, qualis est exostosis tibiae et ossium cranii, ılceribus vel cicatricibus in velo palatino et intra laryngem nata; ro huc pertinet hepar et lien, aucta illis quae dicuntur „Speckfe" depositis. Syphilis quae antecessit si demonstrari nequit, tomicae mutationes in cerebro factae non possunt discerni ab morbis, encephatomalacia, meningitide chronica,

Quam obrem si syphili suspicamur aegrotum antea affectum se, in ipsam accurratissime inquirendum est, cum ratio theratica hic potissimum nitatur causa morbi cognita.

IX. De paralysibus exortis ex induratione cerebri.

Induratio cerebri raro observari potest, quare in illam haud s est inquisitum. Cruveilhier primus hunc morbum descripsit, nquam non exposuit causas ipsius et mutationes anatomicas, e in cerebro fiunt. Frerichs V. J. tum et inquisitionibus anaicis et observationibus clinicis accuratius illum morbum cognounique ipsi debeo, quantum certi scio de raro hoc morbo, cuquidem symptomata nunc expositurus sum. Induratio singulan partium cerebri indicatur paralyseos symptomatis subito exorquae primo solent pertinere ad alterum utrum corporis latus, ita en, ut non totum hoc latus sit debilitatum, sed aliquot partes alysi non afficiantur. Una cum his symptomatis salent perturi animi functiones, ut aegroti vehementer sint incitati, magna se cere arbitrentur posse et incidant haud raro in „monomanie de ndeur." Et paralyseos symptomata et perturbatarum animi ctionum paullatim tolluntur, ut aegrotus se sanum praebeat; tan paulo multove post revertuntur graviora, ut paralysi jam major poris pars afficiatur. Symptomata paralyseos pendent ex parte ebri morbo affecta, et cum induratio cerebri longius pateat disisque appareat, etiam quod sanum ante fuit corporis latus paysi afficitur, quamquam hic quoque aliquot partes non afficiun. Paralysis vero non solum pertinet ad nervos motorios, sed

crebro etiam ad sensitivos, ut haud raro dimidia corporis p tota careat sensu. Appetitus vero solet esse justus atque nutr bona, ut aegroti speciem praebeant sanorum et bene nutritor Functiones vero gravium nervorum cum procedente indurati cerebri tolluntur, cum demum symptomata, quibus mors nita exoriuntur; imprimis si induratio est prope pontem Per ce et continuas intermissiones et acerbationes symptomatum, quae d aegrotus per aliquot annos morbo potest confici, et fuit prof aegrotus, qui per decem annos affectus erat illo morbo.

Induratio autem cerebri commiscetur facile cum neoplasm quorum quidem symptomata aeque atque illa sunt diuturna, ut ralysis paullatim exoriatur. Quamquam utriusque morbi symp mata sunt inter se diversa; nam paralysibus ex neoplasmatis per longum tempus symptomata antecedunt irritationis, ut aeg querantur de gravibus capitis doloribus, vomant crebro, con sionibus jactentur; quae omnia non sunt conjuncta cum indurati cerebri. Etiam paralysium symptomata ex neoplasmatis cereb bus profectarum longe alia sunt; haec enim paralysis solet esse miplegia, ut partes lateris morbo non affecti omnino nihil affic tur paralysi, nisi forte id quod rarissime fit, in utroque hemisph rio fiant neoplasmata, vel magno neoplasmate basis tota compri tur. Sed sic quoque paralyseos solius symptomatis licet diagn utriusque morbi instituere; nam paralysium ex neoplasmatis o rum symptomata nunquam apparent per ejusmodi intermissio ut illa symptomata tota tollantur aeque atque symptomata ind tionis cerebri. Etenim quanquam fieri potest, ut sympton paralytica neoplasmatum, quae in cerebro majore copia san affluente nascuntur, nunc exstinguantur, nunc clarius appareant men intervalla, per quae aegrotus vacat symptomatis illis, non tam diuturna, quam indurationis cerebri. Cum aliis cerebri bis haud fieri potest, ut induratio cerebri commisceatur.

X. De paralysibus, quae continentur neoplasmatis cerebri.

Symptomata conjuncta cum neoplasmatis cerebralibus pen de natura et sede neoplasmatum. Neoplasma autem si tarde e

si non longe patet, durumque est ejus corpus, neque multa
aet sanguinis vasa, non totidem symptomata efficit, quot neo-
ia celeriter crescens, turgescit multis per ipsum vasis pene-
ibus. Porro illud neoplasma, quod exortum est in cerebri
bus, in ventriculis, hemisphaeriis, et ipsum minorem efficit
tomatum multitudinem, quam quod est in basi cerebri, unde
ex cerebro profecti multo facilius morbo possint affici.
e fere omnia maligna neosplasmata cum pluribus conjuncta
symptomatis; quam benigna, cum carcinomata multo celerius
iantur, quam fibraida, ita ut carcinoma quod est in basi ce-
potius efficiet paralyses, quam quod est in hemisphaerio ce-
. In diagnosi vero cerebralium tuberationem ne obliviscamur,
a esse observata cerebri neoplasmata, quae multas delerent
es, symptomatis non exortis. Cautio igitur magna necessaria
n diagnosi neoplasmatum cerebralium, omniaque symptomata
enter sunt respicienda.

Plerumque per longum tempus, saepe per complures annos
arent symptomata, priusquam neoplasma cerebri efficiat pa-
ses et ita cerebrum deleat, ut aegratus moriatur. Primum vero
ptoma est dolor capite perceptus, quo saepe solo aegrotus
tos per annos est affectus, priusquam alia accedant sympto-
a, atque vel totum caput, vel magna ejus pars, vel parvula
ii pars, illo afficitur dolore. Multi medici quamquam censu-
t, illam partem, quae dolore afficitur, indicare sedem neoplas-
s, tamen recentioris aetatis inquisitionibus anatomicis permultis,
plasmata non inveniebantur illis locis, quibus dolores se sen-
affirmaverunt aegroti summos, unde rectissime concluditur,
em doloris summi non pendere ex sede neoplasmatis ipsius.
or vero ab initio per certas oritur intermissiones, deinde fit
ementior, ita ut intermissiones imminuantur, donec dolor sit con-
us. Gravibus vero et corporis et animi contentionibus, affecti-
. vino cerevisio, spriritousis quae dicuntur bibitis, augetur dolor
ue ita, ut possit exoriri vertigo et vomitus. Hic vero dolor ca-
s ex neoplasmate cerebri ortus saepissime secerni nequit aneu-
gia cerebrali, nisi postquam vel desiit exoriri per certa paroxys-
a, ita ut continuus fiat, vel accesserunt symptomata alia ab neu-
gia cerebri abhorrentia. Secundarium autem symptoma neo-

plasmatum cerebr. solet continere convulsionibus, quae sunt epilepticae, vel clonicae singulorum musculorum animo nihil turbato; quamquam haud raro non apparent. Etiam sens functiones perturbantur, visus potissimum, cujus quidem acies e deminuuntur, ut paullatim existat amaurosis; auditus olfactus, status raro perturbantur; aegrotus contra strepitum percipit a bus quendam, vix quae dicuntur exaudit, saepe auditus totus tur, paullo post vero revertitur; odoratus et gustatus magis min sunt sublati, ut non queat discernere inter sese amaras re dulcissimas. Neque vero minus perturbatur sensibilitas in sin corporis partibus, ut oriatur formicatio, sentiantur color et fri percipiantur hic illic dolores, qui quidem saepe dicuntur rheu tici. Post vero solent apparere paralyses, quae excipiunt con siones et contracturas. Paralysis plerumque est hemiplegia, paraplegia. Animi defectus esse non solet, quamquam sunt mo eorum post accuratior fiet mentio, qui conjuncti esse possint animo perturbato Facultates tamen laborant ingenii. memoria bilitatur, aeque ac facultas percipiendi res. Paralysi autem paullatim exoritur si videmus antecedere plures per annos vulsiones, dolores capite perceptos, functiones singulorum sens perturbatas, nostro jure in cerebro esse neoplasma concludi quo quidem omnia illla symptomata nitantur.

Nec tamen semper neoplasmata cerebri efficiunt illa sym mata, ita ut idem servetur ordo, sed paralysis potest exoriri juncta cum symptomatis apoplexiae, si quidem neoplasma est m celeriterque potest tumescere, ut hyperaemia cerebri illud v possit extendere itaque comprimere partes cerebri prope s Tum vero, si observare non licuit, quae antecesserunt symptom aut si pauca vel nulla antecesserunt symptomata, haec paralysis quit secerni ab haemorrhagia cerebri. Quod quidem quamq raro fit, tamen in diagnosi instituenda respiciamus necesse est.

Tertia porro est ratio, qua neoplama potest efficere paraly symptomata. Fieri enim potest, ut brevi tempore neoplasma lo lateque extendatur et symptomata compressionis cerebri effic quae quidem apparent tam celeriter nullo indicio antecedente sint simillima encephalitidi et meningitidi. Maligna potissim sunt hujuscemodi neoplasmata, imprimis carcinoma, quae pos

er oriri. Exemplum quod observavi ipse in clinico medico
c:

I. G. triginta octo annos nata, valida fuerat usque Kalendas
s idque ita, ut nunquam capite perciperet dolores. Die autem
dixi later in ejus caput incidit idque in dextram partem prope
em. Illa non defecit animo, neque vero, quod manibus tenuit,
cit, tamen se voluisse prandium tradere conjugi obliviscitur
titurque. Deinde quae locuta est et quae fecit erant pertur-
dolore affecta est in regione frontali et vertebrali, vomituque
at frequenti. Tertio die post recepta est in nosocomium
, non erat plane sui compos, attamen respondit ad ea, quae
sa clara voce quaesita sunt, mox tamen in pristinum statum
; pulsus retardatus, ut quinquaginta fierent per horae sexage-
n pulsationes: membra infirma et debilia, nec tamen paralysis
Die demum quarto decimo m. Junii apparebat sinistrum
oris latus multo debilius, quam dextrum. Die ejusdem mensis
no septimo, quo die illam primum vidi, recepta est in clinicum,
ysis tunc plane apparuit sinistri lateris. Nocte vero, quae
a est diem vicesimum primum ejusm. pulsus subito ita augetur,
nt pulsationes centum triginta, animus plane sublatus, magna
yxia; mulier autem sub horam septimam vespertinam est
ua.

In cadavere dissecto reperta sunt haec: In dextra regione
culi in cute inerat plana cicatrix, cranii ossa integra. In sinu
itudinali superiore erat sanguis congelatus neque vero densus;
mater abundans sanguine, leviter adhaerens in sicca hyper-
ca arachnoidea, pia mater impleta sanguine, in basi cerebri
m serum. In lobulo dextro anteriore cerebri pars est, cujus
eter est longa $1\frac{1}{2}''$, partim fulvo, partim gilvo colore infecta,
dans, si movebatur cerebrum. Gyri hic erant plane sublati.
ac parte dissecta effluxit aqua gilva et rubra, quae aere conge-
est, atque duo fere cochlearia explevit. Microscopo observa-
ur nihil, nisi corpora in ea sanguinea Illa aqua effusa, ap-
it saccus rotundus, membrana rubra et rava indutus; cui
ieret planum sanguinis extravasatum, juxta quod massa rava
isque; extrinsecus autem observata est massa $4-5'''$ lata, haud
a, colore rubro et ravo, vasis impleta, quae plane discernitur a

partibus cerebri prope positis, non tamen morbo mutatis. F
massa aeque atque membrana, qaa indutus est saccus, consta
stromate tenero vasisque abundante, in quo quidem omnia i
niuntur, quae sint propria carcinomatis medullaris recentis.
quae cerebri partes integrae sunt. In hepate tamen reperitur
carcinoma medullare ea magnitudine, qua est ovum anserin
quod carcinoma facile evolvi potest pluresque praebet nigras m
las; structura ejus est eadem, atque carcinomatis cerebralis.

Quibus expositis tres quaestiones mihi videntur instituen
primum exponatur, vis traumatica cohaereatne cum carcino
medullari cerebri; tum, traumane illud sit fortuitum, ita ut carc
ma cerebri sine eo oriri potuerit. Tertium quaeratur, utrum c
noma jam ante caput latere incisum fuerit nec ne. Carcinoma
medullare in cerebro jam dudum fuisse, nulla re probatur; co
ex eo, quod nulla symptomata ante trauma exorta sunt, carcir
modo fuisse ortum. Multo difficilior est prima quaestio. Ex
quidem morbi decursu intelligitur, carcinoma post trauma de
esse ortum; nam antea mulier usa erat continua valetudine b
et post trauma demum symptomata exorta sunt morbi cerebr
Equidem contusione capitis censeo ortum esse sanguinis extr
satum, quod extra carcinoma medullare inventum est: hinc n
esse carcinoma medullare, quod celeriter accreverat propter
illud carcinoma medullare, in hepate repertum. Celeriter a
carcinoma esse auctum et amplificatum ex eo concluditur,
ante trauma nulla symptomata sunt exorta, carcinoma autem
recens. Neque tamen potest negari, quin jam antea neopl
ortum sit, quoniam haud raro reperiuntur in cerebro anato
mutationes, quamquam symptomata morbi cerebralis non
cesserunt.

Neoplasma si exoritur in hemisphaeriis cerebri, fieri pote
tumore aucto os aegrotet, quo quidem morbo ante omnia niti p
diagnosis. Primum autem cutis, qua indutum est os aegrum,
bescit, et capilli decidunt, usura ossis si jam aliquantum prog
est, haec pars, si comprimitur, minus sentitur resistere, neque
crepitatio animadvertitur. Crescente neoplasmate si os plan
perforatum, ut cutis seorsum tollatur, in parte tumescente ap
fluctuatio, idque ita, ut saepe ab abscessu difficile discern

ertim si neoplasma, quod crescit et amplificatur, nulla paucave ptomata efficit functionum cerebri perturbataram. Tum summi enti est partis tumescentis compressio, qua introrsus trudatur; or si pendet ex cerebro, varia symptomata apparent functionum bri perturbatarum, qualia sunt animi defectus, convulsiones, e tolluntur, compressione illa sublata.

VITA.

Natus sum Mauritius leinhardt, Parchwitziae oppi
Silesiae, die XIII M. Sept anni XXXI h. s. patre Ferc
nando, matre Flora e gente lerg. Fidei addictus sum eva
gelicae. Literarum primi elementis imbutus quindec
annos agens, gymnasium Igniciense adii et per sex ann
frequentavi; deinde gymnasim evangelicum adii Glogovi
ad Viadrum sitae. Vere ani h. s. LIII testimonio matu
tatis instructus, hanc almam literarum universitatem Vi
drinam petii et ab Ill. Henshel, illo tempore fasces acad
micos tenente, civium acaemicorum numero adscript
apud Ill. Barkow, tum gratisi medicorum ordinis Decanu
maxime spectabilem, nome dedi. Absolutis quatuor s
mestribus in musarum sedn Herbipolensem me contu
ubi receptus sum a Rectore Iagnifico Ill. Edel. Post d
semestria hanc almam Viadnam adii et a Rectore Magnifi
Betschler inter cives acadeiae receptus, Ill. Frerichs e
Decano Spectabili nomen pifessus sum. Hic per tria s
mestria interfui lectionibus Per novom semestria a
divi hos viros Illustrissimos Bamberger, Barkow, Benedi
Betschler, Burchard, Branis Frankenstein, Frerichs, Gö
pert, Glocker, beat. Graverorst, Grosser, beat. Hensch
Kölliker, Loevig, Marcus, Middeldorpf, Morawek, be
Nega, Reichert, Rühle, Scamni, Virchow.

In excercitationibus clinicis benignissime me adju-
ınt Exp. D. D. Cohn, Freund, de Glisczynski, Jochmann,
eph, Langer, Rühle, Valentiner, Weidner. Quibus
ıibus viris ex intimo animo gratias ago quam maximas.
ıtaminibus vero et philosophico et medico atque examine
roso superatis spero, fore ut dissertatione rit defensa
ımi in medicina et chirurgia honores in me conferantur.

THESES.

1. Ad fracturam cruris sanandam extensio perpetua hiberi non potest.
2. Extractionis infantis methodus, quae vocatur „Pra Handgriff" non est probabilis.
3. Hepar adiposum non semper est signum status pat logici.